

Høgskolen i Hedmark
Høgskoleadministrasjonen

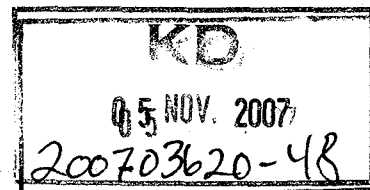
Saksbehandler: Simon Willy
Bringeland
E-post: Simon.Bringeland@hihm.no

Telefon: 62 43 00 88

Vår dato: 01.11.2007
Vår ref.: 2006/172

Deres dato: 10.07.2007
Deres ref.: 200600678

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Høring av forslag til nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for høyere utdanning

Høgskolen i Hedmark vil få bemerke følgende til forslaget om nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for høyere utdanning:

Høgskolen i Hedmark støtter den intensjon som ligger i rammeverket, nemlig å legge et bedre grunnlag for økt internasjonalisering, studentmobilitet, og livslang læring. Videre mener vi også at det er riktig å tenke progresjon fra laveste til høyeste læringsnivå, jf. gradssystemet, og at det i denne sammenheng forsøkes beskrevet hva læringsutbyttet skal være på de ulike nivåene. Gjennom punktene nedenfor forsøker vi å rette søkelyset mot noen sentrale momenter som det er viktig å avklare i det videre arbeidet. Vi mener at man ikke bare skal tenke tilpasning til felleseuropeiske rammeverk, men også være seg bevisst hvilken hjelp rammeverket faktisk kan gi oss. Derfor er det et avgjørende spørsmål å ta stilling til om dette skal ha noe mer enn en rent veiledende funksjon, ikke minst sett i lys av de overordnede ambisjoner – og den europeiske forankring – forslaget faktisk har. Skal rammeverket oppfylle dette, må det være forpliktende og normerende.

1. Vi støtter således den intensjon som rammeverket forsøker å uttrykke, nemlig en klar progresjon gjennom nivåbeskrivelsene og oppnådde ferdigheter relatert til de respektive nivåer.
2. Vi stiller oss spørrende til detaljeringsgraden i beskrivelsen av nivåene (og kolonnene med kunnskaper, ferdigheter og kompetanse), og vil mene at kolonne 1 med fordel kan utelates da den bryter med systemtenkningen i rammeverket. I rapporten (s.22) påpekes det at det kan være vanskelig å skille mellom 'ferdigheter' og kunnskaper', men at man har lagt avgjørende vekt på det EU-kommisjonens forslag til rammeverk for livslang læring, hvor tilsvarende inndelinger er benyttet.) Man bør vurdere bruken av 'informasjonskompetanse' i kolonnen for 'ferdigheter', alle nivå.
3. Vi stiller oss spørrende til gjennomsliktighet og kompatibilitet av følgende grunner:
  - a. Ulike karaktertradisjoner nasjonalt har "overlevd" etter Kvalitetsreformen, noe som kan bidra til ulik vurdering av ferdighetsoppnåelse, det vil si ulik bruk og dermed usammenlignbar bruk av karakterskalaen. Dermed reduseres informasjonsverdien av utstedt vitnemål etter den mal som er foreslått av arbeidsgruppen.
  - b. Det er grunn til å tro – uten at vi har noe empirisk belegg å vise til – at tilsvarende forhold kan gjøre seg gjeldende i andre land, noe som reduserer informasjonsverdien betydelig da sammenligninger blir vanskelige.
4. Vi anbefaler en annen språkbruk på noen punkter:

- a. 'syklus' bør erstattes med 'nivå', noe som harmonerer bedre med 'progresjon' i utviklingen av ferdigheter.
  - b. 'deskriptor' bør erstattes av et annet begrep – dessverre har vi ikke noe erstatningsforslag her.
5. Vi reiser spørsmålet om rammeverket er egnet til å fange opp alle typer utdanninger på de ulike nivåene – fra utpregede redskapsfag til utpreget teoretisk innrettede fag.
  6. Selv om Norge (faktisk) er kommet langt i forhold til intensjonen i rammeverket, er det nødvendig å gi institusjonene tid til gjennomføring, og dessuten er det vi har anført under punkt 3 meget tungveiene innvendinger til om det faktisk er mulig å oppnå intensjonen – når ulike karakterbruk viser at tilsynelatende like ferdigheter blir vidt forskjellig bedømt. Dersom man ikke makter å komme videre her, vil informasjonsverdien av rammeverket være begrenset.
  7. Vi ser positivt på intensjonen om at realkompetanse skal vektlegges mer, men frykter at dette kan bli et relativt omfattende og tidkrevende system som kan komme til å langt utover den realkompetansevurdering som i dag foregår av søkere til høyere utdanning. Ikke minst vil dette kunne bli aktuelt dersom det er tale om å tildele eksempelvis en mastergrad på grunnlag av realkompetansevurdering (som skjer i enkeltland).
  8. Vi stiller oss undrende til rapportens karakteristikk av systemet (s.6), hvor det heter at det primært skal være et informasjonsverktøy. Dette står i direkte motsetning til ønsket om gjennomsiktighet og kompatibilitet. Gjensidig anerkjennelse og sammenlignbarhet er ikke mulig uten at rammeverket har en klart normerende og standardiserende funksjon. Det er vel neppe heller mulig å realisere intensjonen om realkompetansevurdering uten en slik standardisering. Vil man ha et 'felles språk' og en 'felles valuta' (rapportens egen språkbruk), må man nødvendigvis, slik vi ser det, legge til grunn en felles norm eller forståelse. I motsatt fall blir uttrykkene meningsløse.
  9. Forslaget til vitnemål vil inneholde mer tekst enn før, noe som kan gjøre det vanskelig å se informasjonsverdien. Imidlertid ser vi det positive i at dersom det eksempelvis dreier seg om et bachelorvitnemål, så vil nivåbeskrivelsen – slik den er foreslått i rammeverket – sammen med karaktersystemet (med informasjon om hva som ligger i den enkelte karakter), gi et godt grunnlag for å vurdere hva den enkelte kandidat har prestert (det vil si hvilket læringsutbytte vedkommende har oppnådd).
  10. Vi tror det kan bli meget krevende å formulere læringsutbytte, noe rapporten selv gir uttrykk for (s.17f.). Av denne grunn vil rammeverkets funksjonalitet helt klart avhenge av hvor presist man makter å beskrive læringsutbyttet.

Med vennlig hilsen

Lise Iversen Kulbrandstad
Rektor

Pål E. Dietrichs
Admin.dir.